Lietas arhīva Nr. CA-0473-18/29
ECLI:LV:RAT:2018:0207.C28313316.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīga 2018.gada 7.februārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ilze Celmiņa,
tiesneši Agnese Veita un Normunds Riņķis,
ar tiesas sēdes sekretāri Anastasiju Beļajevu, Gundegu Miķelsoni,
piedaloties prasītājas pārstāvim /pers. C/ un atbildētājas pārstāvim zvērinātam advokātam Henrikam Greckim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 25.jūlija spriedumu civillietā AS "SEB banka" prasībā pret /pers. D/ par ķīlas tiesību izlietošanu.

Aprakstošā daļa

[1] AS "SEB banka" (turpmāk arī prasītāja) cēlusi tiesā prasību pret /pers. D/ (turpmāk arī atbildētāja) par ķīlas tiesību izlietošanu, lūdzot atļaut tai realizēt ķīlas tiesību uz nekustamo īpašumu /adrese A//adrese/, kadastra Nr./numurs A/, ierakstītu /adrese/pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/ne vairāk kā hipotēkas apmērā izpildei, piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1278., 1286., 1290., 1319.pantu.

[2] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 25.jūlija spriedumu prasība ir apmierināta (*lietas 57.-59.lapa)*.

Tiesa nosprieda atļaut prasītājai realizēt ķīlas tiesību uz nekustamo īpašumu /adrese A//adrese/, kadastra Nr./numurs A/, ierakstītu /adrese/ pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/, hipotēkas apmērā, piedzīt no /pers. D/ par labu AS "SEB banka" tiesas izdevumus 75,84 *euro*, atbildētājai noteikts 10 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

[2.1] Tiesa pārliecinājusies, ka lietā nav strīda par to, ka 2006.gada 1.decembrī starp prasītāju un /pers. E/ tika noslēgts kredīta līgums Nr.ZI06278 un ka /pers. E/ saistība pret prasītāju, kas izriet no šī līguma, ir nodota piespiedu izpildīšanai ar Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2013.gada 6.augusta lēmumu. Piespiedu izpildei nodota saistība par summu 202981,04 Ls un piedzīti tiesas izdevumi 355,24 Ls *(lietas 16.lapa*).

Tiesa noskaidrojusi, ka saskaņā ar ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.ZI06278/H-1 un tā grozījumiem, kredīta līgums nodrošināts ar hipotēku uz /pers. F/ piederošo nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese A//adrese/, kadastra Nr./numurs A/(*lietas 7.-13.lapa*). Hipotēka par labu prasītājai ir reģistrēta Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodalījumā (*lietas 14.-15. lapa*).

Ķīlas līguma 5.iedaļas 5.2.punktā noteikts, ka ķīlas ņēmējs realizē ķīlas tiesības, ja parādnieks nav izpildījis kādu no savām saistībām, kas izriet no pamatlīguma, t.i. iestājies parāda samaksas termiņš un parāds nav dzēsts.

Tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1278.pantu, ka ķīlas tiesība ir tāda tiesība uz svešu lietu (841. p.), uz kuras pamata šī lieta nodrošina kreditoram viņa prasījumu tādā kārtā, ka viņš var no tās dabūt šā prasījuma samaksu. Saskaņā ar Civillikuma 1319.pantu, ķīlas ņēmējs, kuru parādnieks nav noteiktā laikā apmierinājis, var meklēt sev apmierinājumu no ieķīlātās lietas un šajā nolūkā spert visus vajadzīgos soļus tās pārdošanai.

Tiesa noskaidrojusi, ka laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" 2013.gada 7.aprīļa laidienā Nr.74 (4880) tika publicēts sludinājums par ķīlas devēja, kas miris 2010.gada 24.aprīlī, mantojuma atklāšanos. Sludinājumā norādīts termiņš, līdz kuram var pieteikties mantinieki- 2014.gada 15.aprīlis (*lietas 18.lapa*) un atbildētāja 2013.gada 15.aprīlī iesniegusi zvērinātai notārei Agrai Šeibei iesniegumu par mantojuma pieņemšanu un apstiprināšanu mantojuma tiesībās uz mirušā /pers. F/ atstāto mantojumu (*lietas 19.lapa)*. Prasītāja iesniegusi kreditora pretenziju /pers. F/ mantojuma lietā, lūdzot atzīt tās kā kreditora tiesības 202981,05 Ls apmērā uz /pers. F/ atstāto mantojumu (*lietas 17.lapa*).

[2.2] Tiesa atsaukusies uz Civillikuma 392.pantu, kas noteic, ka pārdzīvojušais laulātais manto no mirušā neatkarīgi no tam, kāds mantisko attiecību veids pastāvējis starp laulātiem laulības laikā un norādījusi, ka lietā nav strīda, ka atbildētāja ir mirušā ķīlas devēja pārdzīvojusī laulātā. Atbilstoši Civillikuma 687. pantam, lai iegūtu mantojumu, kā likumiskiem, tā arī testamentāriem un līgumiskiem mantiniekiem jāpiedzīvo tā atklāšanās (655. p.) un reizē ar to aicinājums mantot (389. p. 1. d.), bet ar zināmu nosacījumu ieceltam mantiniekam jāpiedzīvo šā nosacījuma iestāšanās.

Civillikuma 688.pants paredz, ka mantojuma iegūšanai vēl vajadzīgs, lai aicinātais izteiktu savu gribu pieņemt viņam piekritušo mantojumu. Civillikuma 699.pants nosaka, ka gribas izteikumam par mantojuma pieņemšanu jāatbilst visiem spēkā esoša gribas izteikuma noteikumiem: tam jābūt izsacītam noteikti un bez nosacījumiem un jāattiecas uz visu piekritušo mantojumu, bet ne tikai uz kādu tā daļu. Ja šie noteikumi nav ievēroti, gribas izteikums uzskatāms par nenotikušu.

Tiesa pārliecinājusies, ka atbildētāja ir izteikusi savu gribu iegūt mantojumu. Civillikuma 689.pants noteic, ka neviens nav spiests pieņemt viņam piekritušo mantojumu, bet katrs var pēc patikas to pieņemt vai to atraidīt. Lietas izskatīšanas laikā tiesa noskaidrojusi, ka atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus tam, ka atraidījusi mantojumu.

Atsaucoties uz Civillikuma 701.pantu, kas noteic, ka ar mantojuma pieņemšanu un iegūšanu visas mantojuma atstājēja tiesības un saistības, ciktāl tās neizbeidzas ar viņa personu, pāriet uz mantinieku, pirmās instances tiesa ir secinājusi, ka tā kā prasītāja ir pierādījusi, ka atbildētāja ir izteikusi gribu mantot un lūgusi apstiprināt viņu mantojuma tiesībās, tiesa atzīst, ka atbildētāja kā mirušā ķīlas devēja mantiniece ir pieņēmusi mantojumu.

Savukārt fakts, ka atbildētāja nav izņēmusi mantojuma apliecību un nav reģistrējusi savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā, neietekmē prasības iznākumu, jo atbildētāja ir pieņēmusi mantojumu un nav sniegusi pārbaudāmus iebildumus un pierādījumus pret prasību.

[2.3] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.pantam, tiesa nospriedusi tiesas izdevumus 75,84 *euro* piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai.

[3] Par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 25.jūlija spriedumu atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt minēto spriedumu pamatojoties uz Civilprocesa likuma 427. pantu, un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā (*lietas 62.-67.lapa*).

Apelācijas sūdzībā norādīts uz šādiem iebildumiem.

[3.1] Apelatore nepiekrīt tiesas secinājumam, ka viņas neierašanās tiesas sēdē 2017.gada 17. jūlijā bija neattaisnota, kas bija par pamatu

pieteiktā lūguma par lietas izskatīšanas atlikšanu noraidīšanai. Pirmās instances tiesas ieskatā, iesniegtais medicīniskās kartes izraksts un saņemta atbilde no medicīnas iestādes nepierādīja to, ka atbildētājai bija gultas vai mājas režīms.

Apelatore uzskata, ka pirmās instances tiesa ir liegusi viņai izmantot procesuālās tiesības piedalīties tiesas sēdē un sniegt paskaidrojumus un realizēt sacīkstes principu. Savus iebildumus apelatore pamato ar tiesību zinātnes un judikatūras atziņām.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 209. panta 2. punktu tiesa atliek lietas izskatīšanu, ja kāds no lietas dalībniekiem, kam paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu, neierodas tiesas sēdē tāda iemesla dēļ, kuru tiesa atzīst par attaisnojošu. Šīs tiesību normas mērķis ir tieši aizsargāt procesuālo taisnīgumu un ievērot sacīkstes principu, gadījumos, kad lietas dalībnieks nevar izmantot savas konstitucionālās tiesības piedalīties tiesas sēdē, sniegt paskaidrojumus un tikt uzklausītam objektīvo iemeslu dēļ.

Atbildētāja 2017. gada 17. jūlijā nevarēja ierasties nozīmētajā tiesas sēdē veselību problēmu dēļ, proti, atbildētājas ārstējošais ārsts nozīmēja (rekomendēja) atbildētājai mājas režīmu. Atbildētāja savlaicīgi paziņoja pirmās instances tiesai, ka nevarēs 2017. gada 17. jūlijā ierasties uz tiesas sēdi, pievienojot arī izrakstus no medicīniskās kartes (veidlapa Nr.027/u), kuri apliecināja to, ka viņai ir slimības saasinājums.

[3.2] Apelatores ieskatā, pirmās instances tiesa nepamatoti secinājusi, ka nav iesniegti pierādījumi par to, ka atbildētājai būtu nozīmēts gultas vai mājas režīms.

Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 "Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība" 20.1 punkts noteic, ka pēc personas pieprasījuma ārsts vai ārsta palīgs izsniedz medicīnisko dokumentu lietvedības kārtību regulējošajos normatīvajos aktos noteikto veidlapu Nr.27/u "Izraksts no stacionāra pacienta/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes". Tiesu praksē lietas dalībnieka veselības stāvokli parasti apliecina ar izrakstu no stacionāra pacienta/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, kuru aizpilda ārstējošais ārsts, bet nav izslēdzami arī citi pierādījumi. Atbildētāja bija pievienojusi savam iesniegumam, ar kuru lūdza attikt lietas izskatīšanu, izsniegtos 2017. gada 10. jūlija izrakstus no medicīniskās kartes. Iesniegtie izraksti atbilst Civilprocesa likuma 94., 95. un 110. pantu prasībām.

Iesniegtajos izrakstos no medicīnas kartes netika norādīts nozīmētais režīms. No 2001. gada 3. aprīļa noteikumu Nr.152 "Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība" 20., 20.[1] punktiem izriet noteikto režīmu nozīme darbnespējas lapas izsniegšanai. Atbildētāja ir pensionāre, līdz ar to atbildētājai nav nepieciešama darbnespējas lapas izsniegšana un tādēļ izrakstā netika norādīts režīms. No izrakstos norādītās informācijas nepārprotami redzams, ka atbildētājas piedalīšanās 2017. gada 17. jūlijā tiesas sēdē bija objektīvi apgrūtinošā un varēja nodarīt kaitīgās un pat neatgriezeniskās sekas atbildētājas veselībai.

[3.3] Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 427.pantu, apelācijas sūdzībā norādīts, ka pants neparedz gadījumu, ka apelācijas instances tiesa varētu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā, ja pirmās instances tiesa nepamatoti atzina lietas dalībnieka neierašanos tiesas sēde par neattaisnojošu un izskatīja lietu pēc būtības.

Ņemot vērā to, ka procesuālā taisnīguma princips nosaka, ka lietas dalībniekam ir tiesības piedalīties tiesas sēdē un aizstāvēt savas intereses, sniegt paskaidrojumus un tikt uzklausītai visās tiesu instancēs (ieskaitot pirmo instanci), bet šo tiesību pārkāpuma gadījumā likums neregulē kā atjaunot procesuālo taisnīgumu, apelatores ieskatā pastāv likuma robs. Pretējā gadījumā, ja atzītu, ka likumdevējs apzināti ir atstājis šo gadījumu nenoregulētu, tad būtu secināms, ka likumdevējs ir legalizējis tiesu procesuālās kļūdas, kas ir pretrunā tiesību pamatiem.

[3.4] Apelatore norāda, ka, ņemot vērā to, ka tika būtiski aizskartas Atbildētājas konstitucionālās procesuālās tiesības pirmās instances tiesā, lieta ir skatāma vēlreiz pēc būtības pilnā apjomā pirmās instances tiesā, līdz ar to šajā apelācijas sūdzībā netika norādīta argumentācija par pirmās instances tiesas sprieduma nepamatotību pēc būtības.

[4] Paskaidrojumus par apelācijas sūdzību ir iesniegusi prasītāja, lūdzot apelācijas sūdzību noraidīt un atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu (*lietas 77.lapa*).

Prasītāja norādījusi, ka apelācijas sūdzību neatzīst pilnībā.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājai ir izsniegts pieteikums par ķīlas tiesību izlietošanu, un atbildētāja ir sniegusi paskaidrojumus par celto prasību. Tiesas sēdē prasītāja prasību uzturējusi uz prasības pieteikumā norādītā pamata, kā arī nebija grozījusi prasības priekšmetu un neiesniedza papildus pierādījumus.

[5] Tiesas sēdē apelatores pārstāvis uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību un lūdza atcelt spriedumu, nododot lietu jaunai izskatīšanai.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis neatzina iesniegto apelācijas sūdzību un uzturēja prasību, lūdzot to apmierināt pilnībā.

Motīvu daļa

[6] Civillietu tiesas kolēģija, uzklausījusi pušu paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnībā, bet apelācijas sūdzība iesniegta nepamatoti.

[7] Civilprocesa likuma 416.pants noteic apelācijas sūdzības saturu, paredzot panta pirmās daļas 4.punktā apelatoram pienākumu norādīt, kādā apjomā spriedums tiek pārsūdzēts. Savukārt Civilprocesa likuma 418.pants noteic apelācijas sūdzības robežas. Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmajai daļai, 430.panta trešajai daļai apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Minētās tiesību normas veido tiesvedības procesuālās robežas, kuras ietvaros apelācijas instances tiesa skata lietu pēc būtības otrajā instancē.

Kā redzams no apelācijas sūdzības satura, tad atbildētāja nav apstrīdējusi pirmās instances tiesas spriedumā konstatētos faktus un izdarītos secinājumus par lietas apstākļiem, bet ir norādījusi uz pirmās instances tiesas pieļauto procesuālo pārkāpumu. Apelācijas instances tiesā, atbildot uz jautājumiem, atbildētājas pārstāvis apstiprināja, ka atbildētāja vēlas pirmās instances sprieduma atcelšana, jo viņai ir bijusi liegta iespēja piedalīties pirmās instances tiesas sēdē.

Ievērojot minētos apstākļus, Civillietu tiesas kolēģija vērtē, vai ir konstatējams Civilprocesa likuma 427.panta pirmās daļas 2.punktā norādītais gadījums, kad pirmās instances tiesas spriedums atceļams un lieta nododama jaunai izskatīšanai, kas ir bijis pamats apelācijas sūdzības iesniegšanai.

[8] Izvērtējot apelācijas sūdzībā paustos iebildumus, Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka no lietas materiāliem redzams, ka 2017.gada 17.jūlijā tiesā ir saņemts atbildētājas /pers. D/ iesniegums, kurā paziņots, ka nevarēs ierasties uz tiesas sēdi 2017.gada 17.jūlijā, kā arī pieteikts lūgums par tiesas sēdes atlikšanu. Iesniegumam ir pievienots slimnīcas izraksts, nosūtījums uz tālāku ārstēšanu un kvīts par ārsta konsultācijas apmaksu (*lietas 47.-50.lapa*).

Lietā nepastāv strīds par to, ka atbildētājai par 2017.gada 17.jūlija tiesas sēdi bija paziņots Civilprocesa likumā paredzētajā kārtībā.

No Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas 2017.gada 10.jūlija izraksta redzams, ka tā 9.1.punktā traumatologs-ortopēds ir norādījis īsu anamnēzi, nepieciešamību pēc diagnostiskiem izmeklējumiem, pacientes veselības stāvokli, cita starpā norādot uz režīmu- "miers" (rokraksts grūti salasāms).

[8.1] Kā izriet no pirmās instances tiesas sēdes 2017.gada 17.jūlija tiesas sēdes protokola, tad tiesa ir vērtējusi lūgumu par tiesas sēdes atlikšanu un tam pievienotos dokumentus, norādot, ka iesniegtie izraksti neatbilst Ministru kabineta noteikumiem par veselības stāvokļa apliecināšanu, kā rezultātā atbildētājas neierašanās atzīta par neattaisnotu un lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu ir noraidīts.

Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka no Civilprocesa likuma 74.panta septītās daļas 2.punkta izriet lietas dalībnieka pienākums savlaicīgi paziņot par

iemesliem, kuru dēļ persona nevar ierasties uz tiesas sēdi un iesniegt par to pierādījumus. Nav šaubu, ka atbildētāja ir izpildījusi minēto pienākumu. Apelācijas sūdzības secinājums, ka tiesā nav jāiesniedz darbanespējas lapa, ir pareizs, taču, kā izriet no protokola, pirmās instances tiesa to atbildētājai nav pieprasījusi.

Ņemot vērā, ka ārsts izrakstā ir iekļāvis informāciju par to, ka atbildētājai ir noteikts "miers režīms", kas tiesas kolēģijas ieskatā nav pietiekams apzīmējums ārstēšanās režīmam, jo no tā var secināt gan "mājas", gan "brīvs" režīms, līdz ar to secināms, ka pirmās instances tiesai bija pamats atbildētājas neierašanos uz tiesas sēdi atzīt par neattaisnotu. Tādejādi šajā daļā apelatores iebildumi ir atzīstami par nepamatotiem. Turklāt tiesa ir ņēmusi vērā, ka atbildētāja ir sniegusi paskaidrojumus uz prasību.

[8.2] Civillietu tiesas kolēģija nevar pievienoties apelācija sūdzības iesniedzējas norādītajai tiesību normu interpretācijai, ka gadījumā, ja tiesa, pastāvot attaisnojošiem neierašanās iemesliem, nav atlikusi tiesas sēdi saskaņā ar Civilprocesa likuma 209.panta 2.punktu, pēc analoģijas ir piemērojamas Civilprocesa likuma 427.pantā paredzētās tiesiskās sekas.

Lēmums, ar kuru pirmās instances tiesa ir noraidījusi atbildētājas pieteikto lūgumu par tiesas sēdes atlikšanu, ir tiesas protokollēmums par procesuālo jautājumu, ar kuru netiek izspriesta lieta pēc būtības un kura pārsūdzība atsevišķi no tiesas sprieduma nav paredzēta.

Konkrētajā gadījumā lietas dalībniekam ir zināms par tiesas procesu un ir zināms tiesas sēdes datums, līdz ar to iespējams izmantot visas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības, tai skaitā pieteikt lūgumus, celt iebildumus, sniegt paskaidrojumus uz prasību, kas šajā gadījumā ir izmantots (*skat. lietas 27.lapu*), kā arī apsvērt iespēju par pilnvarojuma izsniegšanu savu interešu pārstāvībai tiesā.

Savukārt Civilprocesa likuma 427.panta pirmās daļas 2.punktā norādītais gadījums ir saistīts ar Satversmē garantēto pamattiesību uz tiesu aizskārumu, jo persona, kas ir lietas dalībnieks, nav informēts par lietas izskatīšanu, secīgi, persona nevar tiesā izmantot tam ar likumu piešķirtās procesuālās tiesības.

Tādejādi līdzība abos gadījumos ir tikai virspusēja, proti, lieta tiek izskatīta bez personas piedalīšanās, bet abos gadījumos nesakrīt būtiskās pazīmes attiecībā uz lietas dalībnieka procesuālo tiesību izmantošanas iespējām, līdz ar to nav konstatējamas analoģijas piemērošanai nepieciešamās pazīmes.

Lietas dalībnieka tiesību aizsardzība abos gadījumos tiek nodrošināta, sniedzot apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu, kurā vienlaicīgi var celt iebildumus pret tiesas procesa laikā pieņemtajiem protokola lēmumiem un/vai tiesas procesuālajām darbībām, kas saistītas ar paziņošanu par tiesas sēdes laiku un vietu.

Kā redzams no Civilprocesa likuma 427.panta uzbūves, tad minētā norma ir slēgtā tipa norma. Tas nozīmē, ka pantā norādītās sekas iestājas tikai tieši likumā paredzētajos gadījumos. Komentējot minēto pantu zinātniskajā literatūrā norādīts, ka lietas nosūtīšana jaunai izskatīšanai ir izņēmums un ka 427.pants dod šādu gadījumu izsmeļošu uzskaitījumu (*skat. Civilprocesa likuma komentāri. II.daļa (29.-60.[1].nodaļa). Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2012, 717.lpp.*).

[9] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelatores iebildumi nav guvuši apstiprinājumu apelācijas instances tiesā un nav konstatējams pamats pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai un lietas nodošanai jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

[10] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir rūpīgi izvērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, pušu argumentus un iebildumus, tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītais secinājumi ir pietiekami, pamatoti un pareizi, līdz ar to apelācijas instances tiesa pievienojas pārsūdzētā sprieduma motīviem, kas attiecas uz prasības izskatīšanu pēc būtības, un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda. Lietas izskatīšana bez atbildētājas klātbūtnes nav novedusi pie nepamatota sprieduma pieņemšanas.

Tā kā apelatore pēc būtības nav apstrīdējusi pirmās instances tiesas secinājumus un konstatētos apstākļus, tad apelācijas instances tiesai nav pamata tos pārvērtēt.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam - proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

[11.1] No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja samaksājusi valsts nodevu par prasības celšanu 71,14 EUR (*lietas 5.lapa),* ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (*lietas 6.lapa*), kopā 75,84 EUR. Tā kā prasība ir apmierināta, minētie tiesas izdevumi 75,84 EUR piedzenami no atbildētājas prasītājas labā.

[11.2] Atbildētāja, iesniedzot apelācijas sūdzību, samaksājusi valsts nodevu 71,14 EUR (*lietas 73.lapa*). Tā kā atbildētājas apelācijas sūdzība ir atzīta par nepamatotu, atbildētājas samaksātie tiesas izdevumi netiek atlīdzināti.

[11.3] Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts AS „Latvijas Pasts" tarifiem, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi) šajā lietā ir 10,34 EUR, ko apliecina Tiesu informatīvās sistēmas pavēstu uzziņa un informācija uzziņas lapā par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (*lietas 2.lapa*).

Tā kā prasītāja ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, tad nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 5,64 EUR (10,34-4,70=5,64), kas piedzenami no atbildētājas valsts labā.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 434.panta ceturto daļu un 204.[1] pantu atbildētājai ir nosakāms termiņš sprieduma daļā par naudas piedziņu labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432.-434.pantu un 454.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību **apmierināt**.

Atļaut AS "SEB banka", reģ. Nr**.** 40003151743, realizēt ķīlas tiesību uz nekustamo īpašumu /adrese A//adrese/, kadastra Nr./numurs A/, ierakstītu /adrese/pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/, hipotēkas apmērā.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu AS "SEB banka", Nr**.** 40003151743, tiesas izdevumus 75,84 EUR (septiņdesmit pieci *euro* un 84 centi).

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,64 EUR (pieci *euro* un 64 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa valstij veicama kontā:

Saņēmējs: Tiesu administrācija / Konta Nr.LV51TREL2190458019000

NMR 90001672316 / Saņēmēja banka: Valsts kase / Kods TRELLV22

Iemaksas mērķis: **21499** ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi
civillietā Nr. C28313316, atbildētāja /pers. D/.

Noteikt termiņu sprieduma daļā par naudas piedziņu labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Dokumenti, kas apliecina maksājumu izdarīšanu valsts ienākumos iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā. Pilna sprieduma sastādīšanas datums 2018.gada 13.februāris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese	*(personiskais paraksts)*	I.Celmiņa
Tiesnese	*(personiskais paraksts)*	A.Veita
Tiesnesis	*(personiskais paraksts)*	N.Riņķis